

886-1
PE-PE

PJESME

ANTUNA PETRAVIĆA

Cijena 2 krune.

Heureux celui qui se tient de chemin
Son manteau sur son bâton dans la main
Les yeux souvent levés vers la lumière

Antuna Petrica

TISAK I NAKLADA

N. Pissenbergera i J. Schnürmachera komanditnog društva
D. TUZLA.

J.U. MARKO TADIĆ UNIVERZITETSKA
BIBLIOTeka "DORIS SUGIC" TUZLA

II/12

J.U. NARODNA I UNIVERZITETSKA
BIBLIOTEKA "DERVIŠ SUŠIĆ" TUZLA

Br. 1209-12
Br. 1177

46

PJESME

ANTUNA PETRAVIĆA.

Cijena 2 krune.

Heureux celui qui va jusqu' au bout de ch
Son manteau sur l'épaule, un bâton dans la
Les yeux souvent levés en haut vers la lumi

Maurice Pottecher

TISAK I NAKLADA

N. Pissenbergera i J. Schnürmachera komanditnog draštva
D. TUZLA.

Proj. 11/12

46

USPOMENI

Vicka i Nikole Petravića

svećenikâ.

J.U. NARODNA I UNIVERZITETSKA
BIBLIOTEKA "DERVIŠ SUŠIĆ" TUZLA

INV. = 76339

JAVNA UNIVERZITETSKA
NARODNA I UNIVERZITETSKA BIBLIOTEKA
"DERVIŠ SUŠIĆ" TUZLA

Inv. broj: 76339
Sig. 22 821.163.41/45 (497.6) - 1

PETRAVIC A. Pjesme

INV. broj 33169

CENTRALNA

Inv. broj

1867

Proj.

Božu.

Oh! Bože silni, svemožni, svevidni,
U čijoj ruci svemir vas zasio,
Koj svodovima krećeš vječnim,
Silnijem kruzima zvijezda vladaš,

Oh! vječni Bože, pojmit ko može Te?
Pred slabim ljudskim zjenama skriven si,
Al' očituju tvoja djela
Njegovom razumu bistvo Tvoje:

Taj svemir krasni, divna harmonija,
Vedrina neba, sjaj sunca žarkoga,
Sred noći vedre zvijezde zlate,
Mjeseca bljedilo — Tebe kažu.

I silni gromi grozne sred oluje,
Kad urla, zviždi, tutnji i gromori,
A strašna jeka s brda ori,
Rekô bi kô da se nebo lomi;

I kiše pljusak, grada sasipanje,
Bijela snjega lagano sipljenje,
I urlikanje gnjevna vihra,
Kada no Libanu krši cedre;

Bijesni vali Jadranske pučine,
Kad dižu pjenu, dime se, lome se
O kršne hridi, kô da hoće
Progutat svojim ih grdnim žvalam' ;

Ti bajni zvuci prirode čarobne
Svi skupa slažu divotne akorde,
Pa svojim kajdam' groznim, gordim
Pjevaju svesilje Tvoje — Bože !

A strašna zvjerad svojim zavijanjem,
I rikom, kričom, rzanjem, zviždanjem,
I sitnim piskom, tankim vriskom,
Muklijem jaukom, škrgutanjem ;

I miloglasne ptičice pjevice
Sa melodijam', te ih navijaju
Sred pramaljeća cvjetnog, bujnog, —
Hvalospjev velebni dižu — Tebi.

Kod tih krasotâ dražesne prirode,
I čudovišta Tvoje providnosti,
Ko umom svojim ne vidi Te?
Ko da ne upozna desnu Tvoju?

1894.

1894.

